

JAPAN LETTER

ญี่ปุ่นสาร | Newsletter from The Japan Foundation, Bangkok No. 43 September-November 2004

JAPANFOUNDATION

สำนักงาน
OFFICE

เวลา
9.00-12.00
OFFICE
MO
9.00-12.00

Cover Story:	2
Cultural Exchange Plaza:	6
Activity Reports:	12
Special Feature:	16
Weekend Theatre:	20

The 7th Asian Cartoon Exhibition
-Getting a Job in Tokyo-
10/28 - 11/10 2004
พิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัย
-ร่วมสมัย
-ร่วมสมัย

ARTSPACE

Presenting our new purposes, roles and commitment

เกี่ยวกับ เจแปนฟาว์นเดชัน กรุงเทพฯ
About the Japan Foundation, Bangkok

เดอะ เจแปนฟาว์นเดชัน กรุงเทพฯ

คอลัมน์พิเศษประจำฉบับนี้ กองบรรณาธิการขอแนะนำให้ท่านได้รู้จักกับ **เจแปนฟาว์นเดชัน** มากยิ่งขึ้น หลังจากที่เรได้ก่อตั้งขึ้นที่กรุงเทพฯ เพื่อดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศญี่ปุ่น และประเทศไทยอย่างเต็มรูปแบบ และสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับองค์กรต่างๆ และบุคคลต่างๆ ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 ภายใต้ชื่อ The Japan Cultural Center, Bangkok หรือ The Japan Foundation, Bangkok ดังที่หลายท่านได้รู้จักกัน แต่หลังจากเดือนเมษายน 2547 เป็นต้นไป องค์กรของเราได้เปลี่ยนแปลงชื่อให้คงเหลือแต่ **เจแปนฟาว์นเดชัน** เท่านั้น รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงสัญลักษณ์ประจำองค์กรด้วย

แนะนำสัญลักษณ์ใหม่

เจแปนฟาว์นเดชัน มีความปรารถนาที่จะเป็นแรงผลักดันให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศต่างๆ โดยเริ่มต้นด้วยการเผยแพร่คุณค่า และเสน่ห์แห่งศิลปะ และวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่นให้แก่นานาชาติอารยประเทศ รวมไปถึงการส่งเสริมความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกัน ระหว่างเพื่อนมนุษย์บนโลกใบนี้

ตัวอักษร J และ f

แสดงถึงจุดเริ่มต้นจากอักษรตัวพิมพ์เล็ก *j* และ *f* ซึ่งเขียนเป็นตัวอักษรติดต่อกันไปอย่างต่อเนื่อง สัญลักษณ์นี้แสดงให้เห็นถึงทัศนคติของ เจแปนฟาว์นเดชัน ในฐานะผู้เผยแพร่วัฒนธรรมที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและสามารถเข้าถึงได้ง่าย

แนวความคิดการตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา

ความอ่อนโยนและงดงามของลายเส้นของสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนของความ เป็นอิสระเป็นเสมือนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาซึ่งมีความจำเป็นสำหรับความเข้าใจซึ่งกันและกัน และการสร้างสรรค์อย่างมีสติปัญญาที่อยู่เหนือพรมแดนและความแตกต่างทางวัฒนธรรม

รูปทรงผีเสื้อ

จุดกึ่งกลางของตัวผีเสื้อคือสัญลักษณ์ของประเทศญี่ปุ่น รูปทรงที่อ่อนช้อย สร้างสรรค์ลายเส้นที่ทะยานไปจากจุดกึ่งกลางแล้วย้อนกลับมาที่เดิมอีกครั้ง หมายถึงวงจรแห่งความเพียรพยายามที่จะนำพาวัฒนธรรม ศิลปะ ภาษา แนวความคิดของประเทศญี่ปุ่นไปสู่ที่ต่างๆ บนโลกแห่งนี้ ในทางกลับกันก็เป็นการรับนำสิ่งต่างๆ จากหลากหลายประเทศย้อนกลับเข้ามาสู่ประเทศญี่ปุ่นด้วยเช่นกัน

สีม่วง

สีม่วงเป็นสีที่อยู่คู่กับ เจแปนฟาวน์เดชั่น มาตั้งแต่สมัยที่เริ่มก่อตั้ง ดังนั้นเราจึงยังคงใช้สีนี้ต่อไป

แนะนำองค์กร

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ แบ่งสายงานออกเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่

1. ฝ่ายศิลปะ และวัฒนธรรม
2. ฝ่ายภาษาญี่ปุ่น
3. ฝ่ายญี่ปุ่นศึกษา และการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ

1. ฝ่ายศิลปะ และวัฒนธรรม

ดำเนินการจัดกิจกรรมอันหลากหลาย โดยมีหน้าที่หลัก 2 ประการ คือ

1. จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่างๆ
2. เป็นองค์กรให้ทุน

1) จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่างๆ

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ มีกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมหลายรูปแบบเพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนทางศิลปวัฒนธรรมและปลูกเพาะความหลากหลายทางวัฒนธรรมในภูมิภาค ได้ริเริ่มจัดงานหลายงาน เช่น นิทรรศการทางศิลปะ, การแสดงดนตรี, การแสดงบนเวที, การบรรยายทางวิชาการ, การจัดฉายภาพยนตร์ได้แก่ เทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่น, วัฒนธรรมญี่ปุ่นสัญจร และภาพยนตร์วันสุดสัปดาห์ เป็นต้น

2) เป็นองค์กรให้ทุน

1. โครงการให้ทุนของสำนักงานใหญ่ เจแปนฟาวน์เดชั่น โตเกียว
2. โครงการทุนสนับสนุนด้านวัฒนธรรมขนาดเล็กของเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ

ศูนย์ข้อมูล

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ยินดีที่จะให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่ผู้ปฏิบัติงานและองค์กรที่จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมต่างๆ โดยได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และยินดีที่จะแลกเปลี่ยนแบ่งปันผลจากการศึกษาวิจัย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้สนใจ และมองหาผู้ที่มีความสนใจเหมือนกันจากประเทศในภูมิภาคเอเชียและประเทศอื่นๆ

2. ฝ่ายภาษาญี่ปุ่น

ฝ่ายภาษาญี่ปุ่นเน้นการทำงานในเรื่องของการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความเข้าใจในประเทศญี่ปุ่นอย่างตรงไปตรงมาด้วยมุมมองที่กว้างขวาง โดย

1. ส่งผู้เชี่ยวชาญในการสอนไปยังมหาวิทยาลัยและโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. จัดการสอนภาษาญี่ปุ่นหลักสูตรต่างๆ
3. จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น การประกวดสุนทรพจน์ภาษาญี่ปุ่นเป็นประจำทุกปี (เดือนสิงหาคม) และการจัดสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (เดือนธันวาคม) พร้อมๆ กันกับกิจกรรมเหล่านี้ เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ได้ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการในการจัดพิมพ์หนังสือแบบเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งยังทำหน้าที่วางแผนในการจัดอบรมครูสอนภาษาญี่ปุ่น ตลอดจนให้ข้อมูลตอบคำถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการศึกษาภาษาญี่ปุ่น

3. ฝ่ายญี่ปุ่นศึกษา และการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ

ในฐานะที่เป็นศูนย์ข้อมูลที่ทำให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคมของประเทศญี่ปุ่น เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ จึงได้มีบริการห้องสมุดที่เปิดกว้างสำหรับสาธารณชน ห้องสมุดมีทั้งหนังสือภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย การให้บริการ มีทั้งหนังสือ เทปคาสเซต, วิดีโอเทป และ CD-ROM เนื้อหาของสื่อส่วนใหญ่ประกอบด้วยเรื่องราวทางสังคม วัฒนธรรมญี่ปุ่นและภาษาญี่ปุ่น

นอกจากนี้ เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ยังเปิดโอกาสให้กับสถาบันการศึกษาทุกระดับชั้น หรือองค์กรต่างๆ ที่มีความสนใจในศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศญี่ปุ่น สามารถติดต่อแสดงความจำนงขอเข้ารับฟังการบรรยายหรือทัศนศึกษา เข้าเยี่ยมชม เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะถ่ายทอดความรู้และเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเทศญี่ปุ่น เพื่อทุกๆ ท่านจะได้รู้จักประเทศญี่ปุ่นดียิ่งขึ้น ท่านสามารถติดต่อโดยตรงได้ที่ **คุณดวงใจ มีกั้ววาล โทร. 0-2260-8560-4 วันจันทร์- วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 9.00 - 12.00 น. และ 13.30 - 17.00น.**

About the Japan Foundation, Bangkok

We would like you to know more about the Japan Foundation, so we are including a special column in this edition. In 1974 the Japan Foundation opened a liaison office in Bangkok to assist its full implementation of cultural exchange between Thailand and Japan as well as to create networks with affiliated cultural organizations and individuals in Thailand in the name of the Japan Foundation, Bangkok or the Japan Cultural Center, Bangkok. After April 2004, the name of the organization will be known only as “The Japan Foundation, Bangkok”, the organization’s logo has been changed as well.

Introducing our new logo

The Japan Foundation aspires to the role of catalyst for international exchange throughout the world, transmitting what is valuable and appealing in Japanese culture to other countries and promoting mutual empathy and understanding with other peoples around the globe.

Small-Letter J and small-letter F

Expressing our initials in small rather than capital letters and in a dynamic cursive style, the new logo embodies our stance as responsive and accessible transmitters of culture.

The concept of responsive dynamism

The flexible and graceful curves of the logo represent freedom from ignorance and prejudice as well as the dynamism necessary for mutual understanding and intellectual creativity transcending national boundaries and cultural differences.

The butterfly shape

The center of the butterfly-like symbol is Japan. The gentle form created of lines that soar outward from the center and then return to the center symbolizes the cycle of efforts to carry Japanese culture, arts, language, and ideas to other parts of the world as well as to bring into Japan the diverse culture, arts, language, and ideas of other countries.

The color purple

Purple has been the Japan Foundation’s color since its founding; we will continue to use this color.

Introducing The Japan Foundation, Bangkok

The Japan Foundation, Bangkok has three departments to provide respective partners with sufficient services.

- (1) Arts and Culture Department
- (2) Japanese Language Department
- (3) Japanese Studies and Intellectual Exchange Department

1. Arts and Culture Department

to carry out a wide variety of activities as follows:

- (1) cultural activities;
- (2) grant-giving;

As an organizer of cultural events

The Arts and Culture Department carries out a variety of cultural activities to promote cultural-exchange and cultivate the cultural diversity in the region. It has initiated many events such as, art exhibitions, music concerts, stage performances, academic lectures, film showings including the programs entitled Japanese Film Festival, Japanese Culture Tour, Weekend Theater, and so on.

As a grant giving organization

- (1) The Japan Foundation Headquarters Grant Programs
- (2) Small Grant Programs

As an information center

The Japan Foundation, Bangkok is eager to provide practitioners and organizers of cultural exchange activities, and all those who are interested in such activities, with relevant information. We have been conducting surveys about various topics concerning cultural exchange, and are pleased to share their fruit and discuss with the people concerned as to how to develop an idea, and how to find counterparts in the respective countries of the Asian region, and so forth. We also welcome general inquiries about Japanese culture.

2. Japanese Language Department

Japanese Language Department is an institution specialized in supporting activities in Japanese-language education in Thailand, aiming to contribute to the balanced understanding of Japan from a broad perspective.

The department is endeavoring to fulfill its mission by:

- (1) sending teaching specialists to universities and high schools;
- (2) offering a variety of Japanese language courses offered at The Japan Foundation, Bangkok and
- (3) organizing related activities such as the annual speech contest in August and the Japanese Language Proficiency Test in early December).

Besides these activities the department is co-editing Japanese language textbooks for senior high school students with the Ministry of Education of Thailand. It plans and organizes training workshops for Japanese language instructors, and regularly answers inquiries about Japanese language education.

3. Japanese Studies and Intellectual Exchange Department

As the information center on Japanese culture and society the Japan Foundation, Bangkok has been maintaining a library that is open to the public. The Library has books in Japanese, English, and Thai. Most of the Library's collection consists of books on Japanese society, culture and language. It has also cassette and video tapes, and CD-ROMs of the relevant fields.

Moreover, Japan Foundation would like to provide an opportunity for any institute that is interested in Japanese culture to attend a lecture or visual education here without any expense. Please express your wish to attend. We hope that you will know more about Japan and its culture.

Please contact Ms.Duangchai Meekungwan Tel. 0-2260-8560-4, Monday-Friday from 9.00-12.00 am. and 1.30-5.00 pm. **JAPAN LETTER**

Easy talk with Manop Meejamrat

คุยสบายๆ กับมานพ มีจำรัส

อีกครั้งสำหรับบรรยายกาศยามบ่ายคล้อยย่านซอยวัดระฆัง ณ ภัทราวดีเธียเตอร์ วันนี้เราได้รับไมตรีจาก คุณมานพ (นาย) มีจำรัส ศิลปินคนเก่งของโรงละครแห่งนี้ คุณนายเป็นศิลปินไทยที่เคยร่วมงานแสดงกับชาวต่างชาติมาหลายต่อหลายครั้ง และล่าสุดได้ร่วมแสดง Refined Colors กับกลุ่มศิลปินจากแดนปลาดิบเมื่อปลายเดือนกรกฎาคมต่อกับต้นเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ด้วยความสามารถผนวกกับประสบการณ์อันมากมาย เราจึงอยากให้ท่านผู้อ่านได้รับการถ่ายทอดความรู้สึกของคุณนายจากการร่วมงานกับศิลปินชาวต่างชาติ จากการพูดคุยทำให้เราได้เห็นมุมมองดีๆ จนเราไม่อยากจะให้คุณพลาดคอลัมน์นี้ไปเลย เพราะสิ่งที่คุณจะได้อาจเป็นมุมมองใหม่ๆ ที่คุณอาจจะเลยไป คุณจะรู้ว่าศิลปะไม่ได้เป็นเพียงสิ่งบันเทิง หรือ สิ่งสวยงามเพียงเท่านั้น แต่คุณจะสามารถสัมผัสได้ถึงคุณค่าและความมหัศจรรย์ของศิลปะจากศิลปินผู้นี้ด้วย

ถาม - คุณนายได้เข้ามาร่วมเล่นการแสดง Refined Colors กับศิลปินชาวญี่ปุ่น กลุ่มนี้ได้อย่างไรคะ

ตอบ - การแสดงนี้จะเลือกศิลปินจากเมืองต่างๆ แล้วทางโปรดักชั่นเนี่ยก็จะเคลื่อนไปตามประเทศต่างๆ แล้วเลือกศิลปินในเมืองนั้นๆ มาแสดงกับเขาด้วย เป็นลักษณะของ dance / contemporary movement จริงๆ แล้วผมจะไปเล่นตามต่างประเทศ แล้วได้รู้จักกับ Kosei เขาคงเห็นว่าผมเล่นอะไรได้ประมาณไหน และผมมี movement แบบไทยๆ ในบอดี้ผม ซึ่งจะแตกต่างจาก dancer สมัยใหม่ต่างๆ ไป แต่ก็ไม่ใช่การจีบ หรือดั่งวง แต่เป็นเรื่องของบอดี้ และเป็นสิ่งที่ต่างจากที่พวกเขาฝึกกันอยู่ เลยคิดว่า การที่ผมได้ร่วมแสดงครั้งนี้คือหนึ่งรู้จักกันด้วย สองก็คือเขาอยากจะได้สไตล์ที่มัน Contrast กับเขา

ถาม - ก่อนหน้านี้เคยร่วมงานกับชาวต่างชาติมาบ้างแล้ว รู้สึกเหมือนหรือต่างกับการร่วมงานกับคนไทยอย่างไรคะ

ตอบ - การทำงานกับต่างชาติจะต่างจากบ้านเราคือ บ้านเราของผมนี่หมายถึงที่โรงละครภัทราวดีนะครับ จริงๆ แล้วที่โรงละครนี้ผมรู้สึกคุ้นเคย มันเป็นบ้าน ตรงนี้บางทีก็อาจจะเบียดอะไรผมอาจจะเลอะเทอะไปบ้าง เหมือนกับสบายๆ แบบไทยๆ อะไรแบบนี้ แต่พอไปต่างประเทศทุกครั้งก็ต้องเข้าตามเวลาเขา คือมันเหมือนกับเรามีการบ้านเยอะขึ้น แล้วเหมือนกับว่าเราต้องส่งการบ้านเขาทุกวันๆ ปกติผมทำงานที่นี้ผมไม่จำเป็นต้องส่งการบ้านใคร คือแค่พอทำเสร็จแล้วอาจให้คุณเลิกมาดูบ้าง แต่พออยู่ที่โน่นก็แปลกไป แล้วเราก็ได้เทคนิคใหม่ๆ เราได้รู้ว่าคนที่นี่เขาคิดยังไง อย่างคนนี้มีเทคนิคบัดแมลงวัน เหมือนกับว่าตัวแมลงเข้าไปในร่างกาย เออเขามีเทคนิคอย่างนี้ด้วยหรอ พอเราไปคนละเชื้อชาติ เออเราคิดโน่นคิดนี้ ตรงนี้ทำให้ผมรู้สึกว่าคุณมีความสุขกับการร่วมงานกับพวกอินเตอร์เนชั่นแนลเพราะมันจะมีไอเดียแปลกๆ ได้เห็นอะไรแปลกๆ

ถาม - แล้วครั้งนี้ล่ะคะ

ตอบ - ครั้งนี้จะมาฝึกซ้อมกันที่เมืองไทย ไม่ต่างจากการไปร่วมแสดงที่ต่างประเทศ เพราะมันเป็นเรื่องของกลุ่มคน ปัญหาแทบไม่มีในการสื่อสารเพราะจริงๆ แล้วผมเต้น ซึ่งมันเป็น Body language ออกมาอยู่แล้ว สำหรับผม การแสดงร่วมกับชาวต่างชาติมันช่วย Shape up ผม มันทำให้ผมได้ update เพราะจริงๆ แล้วนักแสดงเนี่ยจะอยู่กับเทคนิคเดียวของเรา ตลอดชีวิตเนี่ยมันเป็นไปได้ แต่ถ้าเราได้มีส่วนร่วมกับคนอื่นบ้าง มันจะทำให้เรารู้สึกว่า เออวะ ไฉ่แรงที่เราบอกว่าไม่มี เวลามาก็ฝึกซ้อมกับเขา เรารู้สึกว่าแรงมันกลับมา เพราะปกติเราจะไม่ค่อยยอมบังคับตัวเองอย่าง ต้องเข้า class ทุกวัน ในฐานะที่ผมเป็นนักแสดง 8 โมงเช้าต้องเข้า class อยากมาไม่มาผมก็ต้องมา ในที่สุดร่างกายมันก็ firm มันก็กลับมา มันทำให้ผมสนุกกับการที่จะมี movement อีก

ถาม - คุณนายวาดภาพ หรือมีความรู้สึกอย่างไรกับการแสดงนี้บ้างคะ

ตอบ - สิ่งที่น่าสนใจก็จะเป็นเรื่องของไฟ เหมือนเป็นงานทดลองเกี่ยวกับเรื่อง Lighting จริงๆ แล้วผมเป็นคนชอบงาน Installation อยู่แล้ว พวกมี เถาวัลย์เป็น Installation แล้วผมก็ move ไปในเถาวัลย์ มีผ้ามาทำเป็น Installation มีแก้วน้ำ ขวดน้ำ มาวาง ผมชอบงานประเภทนี้อยู่แล้ว ผมรู้สึกว่ามันเหมือน painting นะครับ เราเป็น subject หนึ่งใน Painting แล้วผมเลยรู้สึกว่างานของเขาคนน่าสนใจดี เราคงเปลี่ยนแปลงของเราให้มันดูแปลกหูแปลกตา ปกติคนจะเห็นผมแบบบราได้ เต็นได้ ก็จะมีเห็นปกติ เหมือนกับเวลาผมใส่หน้ากากผมจะชอบมาก มันจะดูเฮ้ย เออ เราแปลกไป เลยรู้สึกน่าสนใจ การแสดงชุดนี้ค่อนข้างใหม่ สำหรับบ้านเรานะครับ เพราะว่ามันจะเป็นเรื่องของการใช้อะไรที่เรียบง่าย การใช้ไฟตามบ้านที่เราเห็นๆ อยู่ในชีวิตประจำวันของเราเนี่ย ซึ่งมัน

ใหม่มากที่จะเอาไปจัดวาง compose ยังไง อันนี้ทำให้ผมมีความรู้สึก ตื่นเต้นมากที่จะได้เห็น เพราะผมก็พยายามลองดู ลองเอาเนื่อออกมาใช้บ้าง แต่มันก็ยังไม่ work ก็เลยคิดว่าอยากจะรู้จักเลยว่าคุณเนี่ยเขาทำยังไง กับมันนะครับ

ถาม - คิดว่าคุณจะได้รับอะไรจากการแสดงชุดนี้บ้างคะ

ตอบ - สิ่งหนึ่งที่คนดูจะได้รับคือการสร้างสรรค์ การหยิบอะไรที่นึกไม่ถึงเพราะคนจะนึกว่าการแสดงจะต้องไปเอาอะไรที่อลังการ เหนือความเป็นจริงพวกนี้ และสิ่งที่เด็กไทยจะยิ่งได้เห็นคือมันสมอง การสร้างสรรค์นะครับ ว่าถ้าเรารู้จักรายละเอียด หรือว่าเรารู้จักมองเห็นทุกอย่างเป็นเรื่องสำคัญ มันสามารถเอามาทำประโยชน์ได้ทั้งหมดเลย สิ่งที่เราต้องดูในโชว์แต่ละโชว์ ต้องดูว่าเขาคิดยังไง แล้วเขาคิดได้อย่างไร เขาทำมันยังไง จริงๆ แล้วผมอยากบอกเด็กๆ ทุกคนว่าต้องเห็นทุกอย่างเป็นเรื่องสำคัญ และเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่โลกให้เรามา ถ้าเราได้คิดอะไรออกมาจากสมองเรา ความมหัศจรรย์ของมันจะทำให้หลายๆ คนได้เห็น เขาเรียกว่าเหมือนเราโยนสิ่งมหัศจรรย์ใส่กันนะครับ สำหรับผมแล้วรู้สึกว่าการคิดปะปนเวทีคือการคิดต่อ คือการทำต่อ เหมือนกับเขาสอนเราว่า ถ้าเราได้หายใจเหมือนกัน ถ้าเราได้หายใจเอาธรรมชาติเข้าไปแล้ว การหายใจออกของเรามันมีประโยชน์ต่อใครบ้างหรือยัง

ถาม - สุดท้ายนี้คุณนายอยากจะทำอะไรให้กับชาวต่างชาติจากการร่วมงานครั้งนี้บ้างคะ

ตอบ - ตอนนี้ผมคิดว่ามันไม่ได้มีการแบ่งแยกกันแล้วนะครับว่าเป็นศิลปะไทย หรือว่าของใคร เพราะผมรู้สึกว่าศิลปะจริงๆ มันก็คือศิลปะที่เหมือนกัน ผมรู้สึกว่าเมื่อก่อนผมกลัวนะ ผมรู้สึกว่าญี่ปุ่นคือญี่ปุ่น อเมริกา หรืออะไรต่างคนต่างอยู่อะไรอย่างนี้ รู้สึกว่ามันห่างกันมาก แต่เมื่อเราเอาศิลปะต่างๆ มาผสมกัน ได้เรียนรู้เขา เรา เมื่อเรารู้เขา เขาก็เหมือนเราเนาะ ความคิดคล้ายเรา กินคล้ายเรา เขาก็อยู่เหมือนเรา จริงๆ แล้วศิลปะก็คือการหล่อหลอมทั้งโลกให้เป็นจุดเดียวกัน ถ้าจะบอกว่าเราได้ถ่ายทอดอะไรให้เขาเปล่า ถ่ายทอดวิถีชีวิตหรือสังคมของเรา หรือว่าความคิดของมนุษย์คนหนึ่งที่ยืนอยู่บนโลกนี้ให้กับมนุษย์อีกคนนึงเท่านั้นเอง ไม่ใช่แบบว่าเราเป็นตัวแทนของประเทศไทย เราก็แค่ได้เรียนรู้สังคมตรงนี้เท่านั้นเอง แล้วเราเอาสังคมตรงนี้ไปเล่า ต้องขอบคุณทั้งมูลนิธิต่างๆ สถานทูตต่างๆ ที่นำศิลปินต่างๆ อย่างน้อยก็ทำให้คนกลุ่มหนึ่งสามารถที่จะผสมผสานและเรียนรู้ชนบ ชีวีต และวิถีชีวิต ผมคิดว่าพอเรารู้เขา เราแล้ว ก็จะไม่เกิดการตีกัน ถ้าเราเข้าใจเขา โลกเราก็จะสวยงาม

มานพ มีจำรัส

ศิษย์ของภัทราวดีเธียเตอร์ตั้งแต่ พ.ศ. 2530 ได้รับการถ่ายทอดวิชาเต้นรำจากภัทราวดี มีชูธน และได้ทุนไปศึกษาเพิ่มเติมจากหลายมุมโลก เช่น Jazz จาก New York, Ballet จาก Russia และ Canada, ระบำชาว จากบาห์ลี, Butoh Technique กับ Katsura Kan จากญี่ปุ่น มีผลงานสร้างสรรค์ในฐานะนักแสดง ผู้ออกแบบท่าเต้น และผู้กำกับการแสดงร่วมกับโปรดักชั่นของภัทราวดีเธียเตอร์ ตลอดมา ได้รับเกียรติรับเชิญไปแสดง ณ ประเทศต่างๆ อาทิ เกาหลี อังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี เยอรมัน สิงคโปร์ ทั้งในฐานะนักแสดงเดี่ยว และผู้กำกับการแสดงและผู้ออกแบบท่าเต้นหลายครั้ง

A light talk with Manop Meejamrat

Again with the late afternoon ambience around Soi Wat-Rakhang at Patravadi Theater, Mr. Manop Meejamrat or Khun Nai who is an expert artist of the theater, kindly let us have a short interview with him. Khun Nai has much experience in performing with foreigners. Last July he had a chance to work with Japanese artists in “Refined Colors”. Due to his super talent plus lots of experience, we asked him to express his viewpoint on working with foreign artists so, please read this column as it might inspire you with new ideas. At least, you will have the opportunity to sense the value and miracle of dance performance art from this man.

Ask - How did you get into “Refined Colors” performance?

Ans. - They selected the artists from each country. Their production would move to each country, and then they would select the artists in that country to perform together with them. The performance was dance or contemporary movement. I performed in foreign countries many times and I had a chance to know Mr.Kosei. He might know my ability as well as my movement as Thai movement, which is quite different from modern dance, but it is not Thai traditional dance movement. I thought my style was different from theirs. However, Mr.Kosei knew my style and skill, so these were the reasons why I got into this performance.

Ask - How do you feel working together with foreigners compared to working at home?

Ans. - Working with foreigners is different from working at home, which means Patravadi Theater. I feel familiar when I am working here, so some rules are neglected; I let everything run easy. In contrast, when I work with foreigners, I must go to class on time. I have more homework and I must send my homework everyday. Normally, when I work here, it is not necessary to send homework to anyone, mostly I just ask Khun Lek (Patravadi) and go to see her. But when I am aboard, everything is quite different. I learn a lot of new techniques that let me know how each person is thinking, such as, swatting fly technique, which they presented as if flies were going to enter their bodies. Truly amazing that they have a technique like this! When we work with other nationalities, I must think more deeply. I am very happy to work in an international performance, because I get to know and see astounding ideas and performances.

Ask - How about this time?

Ans. - This time, we performed in Thailand, but it was not different from going aboard. The language is not an obstruct, because we use body language. Working with foreigners helps me to shape up and update myself. I think a performer can't stay only with his technique all of his life, we should share our techniques with others. If we have a chance to participate with others, it helps us to improve ourselves as well. Normally, I don't push myself to practice everyday, but when I am going to perform, I must go to class everyday at 8 am. At last, my body is firmer than in the past.

CULTURAL EXCHANGE PLAZA >>

Ask - What do you think about this performance?

Ans. - The most interesting thing is light, which is an experiment about lighting. Actually, I like an installation work, such as, a liana (set as an installation and I move around the liana), fabric, glass or bottle. I feel that it looks like a painting; I am being part of the work. That's why I like their performance; I think their work is very interesting. I changed my images so as to be new to the eyes, generally the audience just knows that I can dance, but when I wore a mask, they had a new experience and I liked it so much because I could feel some distinction inside. The performance was quite fresh in Thailand because they selected to use simple objects that we could see in our daily life. It excited me to think about how to set all compositions. However, I tried to use neon to perform, it did not work. So, I really wanted to know how they presented their performance.

Ask - What did the audience receive from the performance?

Ans. - One thing that the audience received was about creation; because the performance used something unexpected, which was not adornment. Our kids could see the theme of creation, such as, observing all details and seeing every scale as an important and useful thing. We should find out what the show wants to say, how do they think and make it? I want to tell everyone that they should see all circumstances in their life as important accounts and miracle items, which the earth gives to us.

When you have some ideas, you pass them on to other people, and then they can receive a miracle from you. I think the stage performance gave me a new thinking system, such as how to breathe, so we could breathe aromas of nature. By the way, when we exhale, is that useful for anyone?

Ask - Lastly, What do you want to pass on to the foreigners whom you have a chance to cooperate with?

Ans. - I think the arts of different cultures are not separated; they are the same in most respects. In the past, I felt Japanese was Japanese or else we were foreigners of another nationality and they were different. But, when we mix the arts of all nationalities, we have a chance to learn from each other, which lets us know we are basically the same; they think as we think, they eat as we eat and they live as we live.

Actually, the arts could melt people all around the world to become as one. If you asked what I pass on to them, I would say I pass on our lifestyle and social ways, I am not a Thai representative, but I have learned about Thai society, so I can tell them about it. I would like to say thank you to all Foundations and Embassies that brought the foreign artists to share culture and lifestyles. I think if we know each other better, we would not fight and we would be able to live in peace and harmony.

Manop Meejamrat, an admiring disciple of Patravadi Theater since 1987, has completed dance courses at Patravadi as well as gotten fellowships to study in many parts of the world, such as, New York for Jazz, Russia and Canada for Ballet, Bali for Javanese Dance and Japan for Butoh Technique and Katsura Kan. He has had many famous performances as an actor, a creator and director in cooperation with Patravadi Theater. He has gained honors performing in many countries, for example, Korea, England, France, Italy, Germany and Singapore as solo performer, director and choreographer. **JAPAN LETTER**

เรียนท่านผู้อ่านทุกท่าน

เจแปนฟาว์นเดชัน กรุงเทพฯ ขอเรียนให้ท่านทราบถึงข้อผิดพลาดของเนื้อหาที่เกิดขึ้นในญี่ปุ่นสารฉบับที่ 42 คอลัมน์ “Cultural Exchange Plaza” ในส่วนของทุนที่มอบให้กับนักเรียนทุน AFS ข้อมูลที่ถูกต้องคือ ทุนที่นักเรียน AFS ทั้งสี่คนได้รับ เป็นทุนจากเจแปนฟาว์นเดชัน

กองบรรณาธิการญี่ปุ่นสารใคร่ขอทำความเข้าใจแก่ท่านผู้อ่านทุกท่าน และขออภัยในความผิดพลาดดังกล่าวไว้ ณ ที่นี้

Dear Readers

The Japan Foundation, Bangkok would like to inform you of a mistake which occurred in the Japan Letter No.42, column “Cultural Exchange Plaza, in the part of a scholarship for AFS students”. The correct information is that The Japan Foundation awarded the scholarships to the four students.

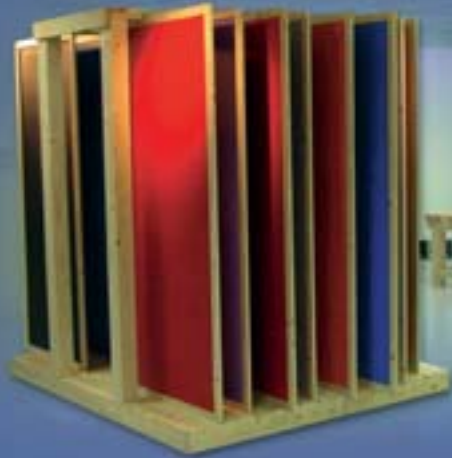
In this regard, the Editors of Japan Letter hope we have clarified the contents and would like to express our deep apology to all readers.

JAPAN LETTER

Art Exhibition

Japanese Animism Now!

มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ และศูนย์ศิลปะนานาชาติ สมาคมฝรั่งเศส กรุงเทพฯ เสนอนิทรรศการศิลปะ **“Japanese Animism Now!”** ซึ่งสร้างสรรค์โดยศิลปินหนุ่มชาวญี่ปุ่น ณ เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ อาร์ต สเปซ ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 14 มิถุนายน - วันศุกร์ ที่ 2 กรกฎาคม 2547

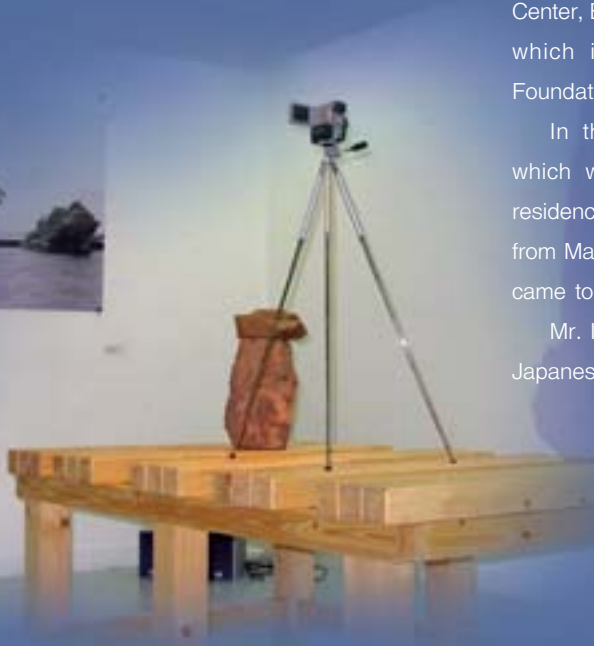
ในนิทรรศการครั้งนี้ อิโนฮานะ ชูอิชิ ได้แสดงผลงานล่าสุดซึ่งเขาสร้างสรรค์ขึ้นในประเทศไทยขณะอยู่ในโครงการ อาร์ตติส อิน เรสซิเดนซ์ ของสมาคมฝรั่งเศส กรุงเทพฯ เขาอยู่ที่กรุงเทพฯ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนกรกฎาคม 2547 นอกจากศิลปินแล้ว อิเคมัทสึ มินอริ ภัณฑารักษ์ชาวญี่ปุ่นจะร่วมเดินทางมาเพื่อร่วมแลกเปลี่ยนแนวคิดทางศิลปะพร้อมกับเขาด้วย

ผลงานอันเรียบง่ายซึ่งแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมและความเชื่อดั้งเดิมของชาวญี่ปุ่นนั้น ดึงดูดความสนใจจากผู้ชมจำนวนมากให้เข้าชมนิทรรศการในครั้งนี้

The Japan Foundation, Bangkok and Alliance Francaise International Art Center, Bangkok, presented an art exhibition entitled “Japanese Animism Now!”, which introduced a Japanese young artist’s works, at The Japan Foundation, Bangkok Art Space from Monday 14 June - Friday 2 July 2004.

In this exhibition, Mr. Inohana Shuichi exhibited his newest works, which were created in Bangkok during his stay through the artist-in-residence program of Alliance Francaise, Bangkok. He stayed in Bangkok from May until July 2004. Apart from the artist, Ms. Ikematsu Minori, a curator, came to Bangkok to join the exhibition as well.

Mr. Inohana’s simple artworks showed the original beliefs and the roots of Japanese culture, which attracted many viewers to this exhibition.

Wood Engraving Bangkok, 2004

นิทรรศการภาพพิมพ์แกะไม้

ของ Keisei Kobayashi

จัดโดย ภาควิชาภาพพิมพ์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Presented by Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts.

เมื่อวันจันทร์ที่ 19 เมษายน 2547 ภาควิชาภาพพิมพ์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับเกียรติจาก Prof. Keisei Kobayashi ศิลปินและนักวิชาการชาวญี่ปุ่นเป็นวิทยากรสาธิตวิธีการทำภาพพิมพ์แกะไม้ โดยมีนักศึกษาภาควิชาภาพพิมพ์ และผู้สนใจทั่วไปเข้าร่วมชมการสาธิตและฝึกปฏิบัติงาน ณ ห้องปฏิบัติงานภาพพิมพ์แกะไม้ อาคารจิตรกรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ต่อจากนั้นในวันอังคารที่ 20 เมษายน 2547 เวลา 18.00 น. คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้จัดให้มีพิธีเปิดนิทรรศการภาพพิมพ์แกะไม้ “Wood Engraving Bangkok, 2004” โดยศาสตราจารย์เคอิเซอิ โคบายาชิ โดยได้รับเกียรติจาก นายทาคาชิ ซูโด ผู้อำนวยการ เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เป็นประธานในพิธีเปิดนิทรรศการ

นิทรรศการชุดนี้ จัดแสดงในระหว่างวันที่ 21 เมษายน - 9 พฤษภาคม 2547 ณ หอศิลป์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ ผลงานที่นำมาจัดแสดงในครั้งนี้มีจำนวน 40 ชิ้นงาน ผู้เข้าชมงานตลอดระยะเวลาจัดแสดงนิทรรศการมีจำนวน 442 ท่าน

On Monday 19th April 2004, Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University, provided the Wood Engraving workshop at the Wood Engraving Laboratory, 1st Fl. Fine Arts 4th Bld., Faculty of Fine Arts Silpakorn University. Professor Keisei Kobayashi was the special resource person in this workshop, which was attended by the students of Print Engraving, Faculty of Fine Arts Silpakorn University and the general public.

On Tuesday 20th April 2004 at 6.00 pm. Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University, conducted the opening ceremony of “Wood Engraving Bangkok, 2004” Exhibition, which exhibited the works of Professor Keisei Kobayashi. This Opening Ceremony was presided over by Mr. Takashi Sudo, General Director of Japan Foundation Bangkok, whose honor it was to be host of the Ceremony. The Exhibition was from 21st April - 9th May 2004 at Faculty of Fine Arts Gallery Silpakorn University (Wang-Tha-Bha).

- The Number of Works 40 Works
- The Number of Visitors 442 People

The 7th Asian Cartoon Exhibition

นิทรรศการการ์ตูนเอเชีย ครั้งที่ 7

ระหว่างวันที่ 12-23 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 ที่ผ่านมา เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ได้จัดงานแสดงนิทรรศการการ์ตูนเอเชีย ครั้งที่ 7 ในหัวข้อ “จ้างงานอย่างเอเชีย” ณ อาร์ต สเปซ เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ และในวันเปิดงาน เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ร่วมกับ สมาคมการ์ตูนไทย จัดกิจกรรมศิลปินเสวนาในหัวข้อเรื่อง “ก้าวสู่การเป็นนักเขียนการ์ตูนมืออาชีพ”

ศิลปินผู้ร่วมเสวนาครั้งนี้ล้วนแต่เป็นผู้มีชื่อเสียงในแวดวงการ์ตูนไทย อาทิ คุณสิทธิพร (ครูอ๋า กุลสตรี), คุณทิววัฒน์ (หมอ กรุงเทพธุรกิจ และเป็นตัวแทนนักเขียนการ์ตูนไทยสำหรับนิทรรศการในครั้งนี้) คุณตะวัน (a day weekly), คุณวิจักษ์ (a day weekly), คุณอารีเฟน (ชายหัวเราะ) และคุณมังกร (ไทยคอมิค) เป็นต้น กิจกรรมศิลปินเสวนาเริ่มต้นด้วยการแนะนำนักเขียนการ์ตูนให้แก่ผู้เข้าร่วมฟังการเสวนาได้รู้จักหน้าค่าตา อีกทั้งมีการแสดงผลงานการ์ตูนของนักเขียนการ์ตูนแต่ละท่าน เพื่อให้ผู้ร่วมเสวนาเกิดความรู้จักคุ้นเคยกับนักเขียนการ์ตูนมากยิ่งขึ้น จากนั้นจึงเปิดฉากการสนทนาโดยครูอ๋า กุลสตรี ในฐานะผู้ดำเนินรายการ บรรยากาศเต็มไปด้วยความสนุกสนานเป็นกันเอง แต่แฝงไว้ด้วยมุมมองและแง่คิดดีๆ มากมาย ผู้เข้าร่วมเสวนาต่างให้ความสนใจเป็นอย่างมากตลอดการเสวนา ปิดท้ายการเสวนาด้วยการเข้าชมภาพผลงานการ์ตูนทั้ง 80 ภาพ โดยมีเพื่อนักเขียนการ์ตูน 8 ประเทศในแถบเอเชีย กิจกรรมนี้ถือเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อหลายๆ ท่าน โดยเฉพาะผู้ที่มีความรัก และสนใจในงานเขียนการ์ตูน เสมือนเป็นการส่งเสริมและปลุกกระแสการ์ตูนไทยให้ก้าวไกลยิ่งขึ้นต่อไป

หลังจากที่ชาวกรุงเทพฯ ได้ชื่นชมกับภาพการ์ตูนเหล่านั้นแล้ว จากนั้นงานนิทรรศการได้สัญจรไปจัดแสดงให้แก่พี่น้องชาวขอนแก่นได้ชื่นชมกันต่อในระหว่างวันที่ 4-13 สิงหาคม พ.ศ. 2547 ณ หอศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

The 7th Asian Cartoon Exhibition “Getting a Job in Asia” was organized from 12 to 23 July 2004 at the Art Space of the Japan Foundation, Bangkok. On the opening day, The Japan Foundation and the Thai Cartoonist Association cooperated in conducting Artist Talk on Cartoons and “To be a Professional Cartoonist” for everyone who is interested in cartoons.

All cartoonists are famous in the Thai cartoon scene, such as, Khun Sitthiporn (Khu Ar), Khun Thiwawat (Mhoo Krungthep Turakij and the participant of the 7th Asian Cartoon Exhibition), Khun Tawan (a day weekly), Khun Vijuk (a day weekly), Khun Arrephan (Kai Hua Roh) and Khun MungKorn (Thai Comic). The Artist Talk started by introducing other cartoonists who joined the Talk and presented their comic works to attendants to make them feel more familiar with the cartoonists. Then Khu Ar as M.C. of the Talk started to interview the artists. The atmosphere was filled with amusement and many good viewpoints were shared with everyone. The attendants enjoyed the Talk. At the end of the Talk, all viewed 80 comic works of 8 Asian Cartoonists. This activity was useful for everyone especially people who love and are interested in cartoons.

The exhibition was moved to Khon Kaen from 4-13 August 2004 at the gallery of the Faculty of Fine and Applied Arts, Khon Kaen University.

2004 Haiku Award Presentation Ceremony

พิธีประทานรางวัลแก่ผู้ชนะการประกวดบทกลอนไฮกุ ประจำปี 2547

ไฮกุคือกลอนญี่ปุ่นที่สั้นมาก สายการบินเจแปนแอร์ไลน์เริ่มจัดการประกวดบทกลอนไฮกุมาตั้งแต่ปี 2533 เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายได้แสดงความคิด ความรู้สึกต่อสิ่งต่างๆ ผ่านบทกลอนดังกล่าว มูลนิธิญี่ปุ่นกรุงเทพฯ ได้เข้ามาสนับสนุนเป็นผู้จัดร่วมกับสายการบินเจแปนแอร์ไลน์ ตั้งแต่ปี 2536 จนถึงปัจจุบัน

สำหรับหัวข้อการประกวดในปีนี้ คือ “น้ำ” มีโรงเรียนทั้งสิ้น 412 โรงเรียน ส่งผลงานของนักเรียนเข้าประกวดจำนวน 3,754 ชิ้นงานด้วยกัน ในจำนวนนี้มี 50 ชิ้นงาน ที่ได้รับการตัดสินให้ชนะการประกวด โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสองท่าน ได้แก่ ม.ร.ว. อรฉัตร ซองทอง และนางชัมย์พร แสงกระจ่าง

พิธีประทานรางวัลแก่นักเรียนที่ชนะการประกวดบทกลอนไฮกุโดยพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลีพระวรราชทินนิตตามาตุในปีี้ กระทำที่ห้องครีนส์ปาร์ค 1, โรงแรมดิอิมพีเรียล ครีนส์ปาร์ค เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2547 ท่ามกลางผู้มีเกียรติที่มาร่วมงาน อาทิ เอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย นายอัทฉีชี โทคิโนยะ ข้าราชการระดับสูงจากกระทรวงศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการสื่อมวลชน ตลอดจนผู้ปกครอง ครู และนักเรียนที่ชนะการประกวด

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลีพระวรราชทินนิตตามาตุประทานของที่ระลึกและรางวัลแก่คณะกรรมการ และนักเรียนที่ชนะการประกวดทั้งห้าสิบคนตามลำดับ ต่อจากนั้นประทานพระอนุญาตฉายพระรูปร่วมกับนักเรียน และคณะผู้จัดงานพร้อมทั้งกรรมการและแขกผู้มีเกียรติ ก่อนที่จะทอดพระเนตรนิทรรศการ และเสด็จกลับ

Japan Airlines and The Japan Foundation, Bangkok annually organize a Haiku Contest with the aim to provide an opportunity for young elementary school children to express their inner minds in the form of poetic writing. Their keen observation and imagination are put together with thoughts of themselves or the lives of plants and animals, including the nature around them into delicate and fine Haiku verses. It is short verse form consisting of three lines with a total of 17 syllables of five, seven and five syllables per line respectively.

This year's contest started in February on a nationwide scale under the theme “Water”, supported by the Office of the Primary Education Commission, the Office of Private Education Commission and the Education Department of the Bangkok Metropolitan Administration. There were 412 Schools and a total of 3,754 entries participating in the contest among which 50 top poems have been selected.

Three honorable judges are namely M.R. Orachad Songtong, a well-known poet and Khun Chamaiporn Saengkrachang, another well-known poet and writer.

The 50 winners were presented an award on June 26, 2004 at Queen's Park 1, The Imperial Queen's Park Hotel in Bangkok. H.R.H. Princess Soamsawali graciously presided over the ceremony.

JAPAN LETTERS

JAL พิธีประทานรางวัล
การประกวดบทกลอนไฮกุ ประจำปี
๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๗

Koto โคะโตะ

Koto

บรรยากาศในห้องนั่งเล่นยามบ่ายที่ถูกจัดไว้เพื่อการเรียนการสอนสำหรับ หนูน้อยมินามิ เด็กหญิงชาวญี่ปุ่นตัวน้อยที่เริ่มต้นเรียนโคะโตะ ดนตรีเครื่องสายโบราณ มาตั้งแต่สมัยที่เธออยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น ถึงตอนนี้เธอต้องย้ายตามคุณพ่อ มาอยู่ที่ประเทศไทย แต่เธอยังคงรำเรียน และฝึกฝนเครื่องดนตรีชนิดนี้อยู่เช่นเคย ไม่น่าเชื่อว่าเธอจะสามารถเรียนโคะโตะที่เมืองไทยได้ เพราะการหาอาจารย์สอน ในเมืองไทยนั้น เป็นเรื่องที่ยากเอาการอยู่ทีเดียว แต่นับเป็นโชคดีสำหรับหนูน้อยมินามิ และอีกหลายๆ คนที่มีความสนใจในเครื่องดนตรีโคะโตะ เพราะวันนี้เรามีโอกาสได้มา พบกับอาจารย์สอนโคะโตะท่านนี้ **คุณโนริโกะ ทสึโบอึ**

คุณโนริโกะ ทสึโบอึ หรืออาจจะเรียกตามหนูน้อยมินามิว่า เซนเซ (อาจารย์) ก็ได้ ได้ร่ำเรียนโคะโตะจนได้รับประกาศนียบัตรสำหรับการเป็นอาจารย์สอนโคะโตะ อาจารย์ ทสึโบอึได้เริ่มสอนโคะโตะให้แก่ทั้งคนไทยและคนญี่ปุ่นในเมืองไทยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 นักเรียนส่วนใหญ่จะเป็นชาวญี่ปุ่นทั้งนี้เพราะเครื่องดนตรีชนิดนี้ค่อนข้างจะหาได้ยาก ในเมืองไทย และยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักแพร่หลายในหมู่นักคนไทยมากเท่าใดนัก นักเรียน ของเธอมีทั้งรุ่นเล็กไปจนถึงรุ่นใหญ่ การเรียนการสอนส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนแบบ ตัวต่อตัว วันนี้กองบรรณาธิการญี่ปุ่นสารมีโอกาสดูตามเธอไปที่ห้องเรียนของหนูน้อย มินามิ ซึ่งเป็นการดัดแปลงห้องนั่งเล่นมาเป็นห้องเรียนชั่วคราว ภายในห้องเรียน โคะโตะซึ่งมีความยาวกว่า 180 เซนติเมตร สองตัวถูกจัดวางหันเข้าหากันเพื่อให้เหมาะ กับการเรียนการสอน การวางเก้าอี้ก็ต้องวางให้ถูกต้องเช่นกัน โดยจะต้องวางเก้าอี้ไว้ มุมด้านขวาของตัวโคะโตะ แล้วบรรยากาศการเรียนการสอนก็เริ่มต้นขึ้น ทั้งอาจารย์และ ลูกศิษย์ต่างสวมอุปกรณ์ที่เรียกว่า **TSUME** ไม้ที่ปลายนิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้ และนิ้วกลาง ที่มีมือด้านขวา จากนั้นอาจารย์ทสึโบอึจึงทำการเทียบเสียงเครื่องดนตรี โดยการเลื่อนตัว ฐานที่อยู่ใต้สายทั้ง 13 เส้น ซึ่งตัวฐานนี้จะถูกปรับแต่งตำแหน่งให้เหมาะสมจนได้เสียง ที่ถูกต้องตามต้องการ ไม่นานเสียงเพลง Tulip และเพลง Hinamatsuri ก็เริ่มบรรเลง ขึ้นตามลำดับ ทสึโบอึเซนเซอธิบายให้ฟังว่า บทเพลง Tulip เป็นเพลงที่เหมาะสมกับเด็ก ๆ ส่วนบทเพลง Hinamatsuri เป็นเพลงสำหรับเด็กกลางวันเด็กผู้หญิง ซึ่งทั้งสองบทเพลง ต่างเป็นบทเพลงที่เหมาะสมสำหรับผู้เริ่มต้นเรียนโคะโตะ และเมื่อถามถึงบทเพลงที่เป็น ที่นิยมในการบรรเลงโดยโคะโตะ ทสึโบอึเซนเซบอกว่ามีหลายเพลง เช่น **Roku-dan no shirabe, Isuzugawa** หรือแม้กระทั่งเพลง **Sakura Sakura** ที่หลายๆ คนรู้จักกันดี

หลังจากหมดชั่วโมงเรียนของมินามิจัง ได้มีโอกาสพูดคุยกับอาจารย์ทลีโบอิ และคุณแม่ของหนูมินามิในบรรยากาศแบบเป็นกันเอง เริ่มต้นการสนทนาด้วยเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวกับโคะโตะในประเทศญี่ปุ่นพอสมควรจนทำให้ได้รู้ว่าไม่ว่าจะประเทศญี่ปุ่นหรือประเทศไทยต่างได้รับอิทธิพลจากเครื่องดนตรีตะวันตกมากพอๆ กัน คุณพ่อ คุณแม่ ชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่ต่างส่งเสริมให้ลูกๆ ฝึกเล่นเครื่องดนตรีตะวันตกตั้งแต่เล็กๆ โดยเฉพาะเปียโน คุณแม่หนูมินามิเล่าให้ฟังว่าค่อนข้างหาได้ยากที่จะส่งเสริมให้เด็กๆ หันมาเรียนดนตรีโบราณแบบนี้ หากลองให้เด็กๆ จ่ายเงินซื้อบัตรคอนเสิร์ตโคะโตะคงเป็นเรื่องยากแน่ๆ แต่หากเชิญกันมาดูที่บ้านแบบไม่ต้องเสียเงินคงพอเป็นไปได้ และที่คุณแม่และหนูมินามิหันมาฝึกฝนโคะโตะอยู่นั้น จริงๆ แล้วเริ่มมาจากคุณยายของมินามิจังที่อยากให้เรียนโคะโตะ แต่เมื่อได้เรียนจึงรู้สึกชอบ และฝึกฝนไปเรื่อยๆ โดยเฉพาะหนูมินามิ คุณแม่เล่าให้ฟังว่ามินามิจังเริ่มเรียนโคะโตะตอนอายุ 5 ขวบ คือตั้งแต่อยู่ที่ญี่ปุ่น ซึ่งถือว่าเด็กมากจึงทำให้ค่อนข้างยากที่จะเรียนรู้โน้ตดนตรีเพราะตัวโน้ตที่ใช้จะเป็นตัวคันจิ แต่พอมินามิจังได้เริ่มเรียนตัวคันจิในห้องเรียนก็ทำให้เธอสามารถที่จะเรียนรู้ และบรรเลงเพลงด้วยโคะโตะได้ง่ายขึ้น

เมื่อถามอาจารย์ทลีโบอิถึงความยากง่ายในการสอนโคะโตะให้แก่เด็กและผู้ใหญ่ หรือแม้กระทั่งคนไทยหรือคนญี่ปุ่น อาจารย์ทลีโบอิบอกกับเราว่าไม่มีปัญหาในเรื่องการสอนเลย ไม่ว่านักเรียนจะเป็นชาวญี่ปุ่นหรือชาวไทย แม้กระทั่งชาติอื่นๆ ภาษาไม่ได้เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้แต่อย่างใด เพียงแค่ทำความรู้จักกับตัวโน้ต และมีความตั้งใจ เท่านั้นทุกคนก็สามารถบรรเลงเครื่องดนตรีชิ้นนี้ไปด้วยกันได้ และนอกจากนี้เธอยังเสริมกับเราถึงสิ่งที่เธอได้รับการเล่นโคะโตะว่า นอกจากที่เธอได้ถ่ายทอดศิลปะแบบนี้ให้กับคนอื่น ๆ แล้ว เธอยังรู้สึกมีความสุขทุกครั้งที่ได้เล่นโคะโตะ

วันนี้ถือเป็นความโชคดีของกองบรรณาธิการที่มีโอกาสได้รับฟังบทเพลงจากเครื่องสายชนิดนี้แบบสดๆ ไม่น่าเชื่อว่าแค่ได้ฟังเพลงบรรเลงญี่ปุ่น ผ่านเครื่องดนตรีญี่ปุ่นเพียงเท่านั้น ก็สามารถทำให้เคลิ้มไปกับกลิ่นไอแบบญี่ปุ่นชั่วขณะได้ ต้องขอขอบคุณทลีโบอิเซนเซ คุณแม่มินามิจัง และมินามิจังที่มอบโอกาสพิเศษแบบนี้ให้กับกองบรรณาธิการ และผู้อ่านญี่ปุ่นสารทุกๆ ท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย

จากที่ได้สังเกตการณ์บรรยากาศการเรียนการสอน ทำให้รู้ว่าไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะสามารถเรียนรู้ และบรรเลงบทเพลงด้วยเครื่องดนตรีชิ้นนี้ให้ไพเราะน่าฟัง เพราะไม่ว่าจะเป็นโน้ตเพลงที่เป็นตัวคันจิ การวางมือทั้งซ้ายขวาก็ต้องสัมพันธ์กัน อีกทั้งแรงที่ต้องใช้กดอย่างพอเหมาะลงบนสายต่างๆ เพื่อให้เกิดเสียงอันไพเราะ ได้เห็นหนูน้อยมินามิแล้ว ทำให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ ที่แม้พยายามเล่นเพลงตามตัวโน้ตหลายต่อหลายครั้ง แต่ก็ดูจะยังไม่เป็นที่พอใจของเธอ จนในที่สุดเธอก็ทำสำเร็จ เธอสามารถบรรเลงท่อนยากๆ ท่อนนั้นผ่านไปได้ บทเพลงที่เธอบรรเลงไพเราะจับใจไม่น้อย นั่นคงเพราะความตั้งใจจริงของเธอประกอบกับเสียงที่ดนตรีผลิตออกมาด้วยกระมัง

In the afternoon the atmosphere of the living room was arranged for Minami-chan's class. Minami-chan is a little girl who studied **Koto** (a kind of zither) when she lived in Japan. Even after she moved to Thailand with her parents, she continued studying Koto. Not easy to find a professional Koto player in Thailand, but luckily for Minami-chan and everyone who is interested in Koto there is a professional player and teacher here.

Ms.Tsuboi Noriko as Sensei (a Teacher) of Koto, who studied Koto until she received a certificate of teaching Koto. **Tsuboi- Sensei** has been teaching Koto to Thai and Japanese people in Thailand since 2001. Most of her students are Japanese; because Koto is not well known in Thailand and it's not easy to buy the instrument here. She has students of various ages and her classes are private. The editor of Japan Letter had a great opportunity to follow **Tsuboi- Sensei** to observe Minami-chan's class, which was altered from being a living room to a temporary classroom. In the class, two 180 cm. long Kotos were set for studying, and chairs were set at the sitting position for playing the Koto directly in front of and on the right of the instrument. Then wearing ivory picks called **TSUME**, which are placed on the forefinger, middle finger and thumb of the right hand, the class started. Tsuboi-sensei tuned the instruments by taking 13 bridges placed under each string and adjusting them until the strings made the correct sound of the base pitch. After a while, **Tulip** song and **Hinamatsuri** song were played in the class. Tsuboi-sensei mentioned that both the songs are suitable for beginners; Tulip song is a song for kids and Hinamatsuri is a song for girls' day festival. When asked about the most popular song, which is played on Koto, sensei gave some examples; Roku-dan no shirabe, Isuzugawa and Sakura Sakura.

Observing the atmosphere we knew that playing Koto wasn't easy, for example, playing Kanji Note and balancing of right and left hands when pressing on the strings. Minami-chan tried to play the song many times. She wasn't satisfied with her song, so she played it again and again until she was pleased. She played a difficult part of the song very melodiously; one reason that made her song sound so sweet, might be because she focused her deep attention on the song.

อาจารย์ ทสึโบอิ >>
Tsuboi-sensei

After the class, we had a chance to interview Tsuboi-sensei and Minami-chan’s mother. Starting the interview about Koto in Japan we could see similar points in Thailand as in Japan, that the influence from western musical instruments has gained prominence. Most Japanese parents usually encourage their children to play western instruments especially Piano. Minami-chan’s mother said that it was very difficult to find families who encourage their kids to play Koto. If you try to sell Koto tickets to the kids, it is impossible, but if you invite them just to come and see the performance at home, it is possible. The reason for Minami-chan to learn Koto was due to her grandmother’s desire. Minami-chan started to learn Koto when she was 5 years old, which was very difficult for her because the notes were in Kanji. But, when Minami-chan started to learn Kanji, it made learning Koto easier than in the past. And now, Minami-chan loves to play Koto.

Asking Tsuboi-sensei how difficult it is to teach Koto to kids, adults, Thai people or Japanese people, and are there any problems in classes, sensei told us “There aren’t any problems teaching Japanese students, Thai students or other nationalities, because language does not obstruct learning. Only they must know about note characters plus their real intentions. Everyone can learn to play Koto very well. Besides, sensei added about the insights that she has gotten from playing Koto, “Not only can I pass on this art to everyone who is interested, but I feel happiness all the time when I play Koto.”

Lucky day for us to have had this great opportunity to listen to life songs on Koto. Unbelievable! Just listening to Japanese songs on Koto surrounds us with a Japanese atmosphere in the moment. We would like to express our deepest thanks to Tsuboi-sensei, Minami-chan’s mother and Minami-chan who provided us with an outstanding presentation. **JAPAN LETTE**

WEEKEND THEATRE

• May (Adventure)

- 7 May 2004 Adrenaline Drive
- 14 May 2004 The Old Bear Hunter
- 21 May 2004 My Secret Cache
- 28 May 2004 Juvenile

• พฤษภาคม (พฤษภาคม)

- 7 เมษายน 2547 ขับแบบคึกคัก
- 14 เมษายน 2547 ตามล่า
- 21 เมษายน 2547 ขุมทรัพย์ของฉันทน์
- 28 เมษายน 2547 จูเวไนล์

• June (Summer)

- 4 June 2004 Summer Holiday Everyday
- 11 June 2004 Musashino High Voltage Towers
- 18 June 2004 Misty Kid of the Wind
- 25 June 2004 A Summer Page

• มิถุนายน (ฤดูร้อน)

- 4 มิถุนายน 2547 ทุกวันเป็นวันหยุดหน้าร้อน
- 11 มิถุนายน 2547 เสาไฟฟ้าแรงสูงสายมุซาชิโนะ
- 18 มิถุนายน 2547 มะตะซาบุโร่ จ้าวแห่งลม
- 25 มิถุนายน 2547 หยุดเทอมหน้าร้อนที่ระลึก

• July (Horror)

- 2 July 2004 The Ugetsu Story
- 9 July 2004 Ghost Pub
- 16 July 2004 Haunted School
- 23 July 2004 Good-Bye for Tomorrow
- 30 July 2004 Uneasy Encounters

• กรกฎาคม สยองขวัญ

- 2 กรกฎาคม 2004 อุเกทสึ
- 9 กรกฎาคม 2004 วิญญาณ
- 16 กรกฎาคม 2004 โรงเรียนผีสิง
- 23 กรกฎาคม 2004 ลาก่อนสำหรับพรุ่งนี้
- 30 กรกฎาคม 2004 ความกลัวของผู้คน

Japan Cultural Center, Bangkok (The Japan Foundation) serves as a liaison office of the Japan Foundation, established by the Japanese government in 1972, to assist its full implementation of cultural exchanges between Thailand and Japan as well as to create networks with affiliated cultural organizations and individuals in Thailand

เจแปนฟาวนด์เดชั่น กรุงเทพฯ เป็นสำนักงานสาขาของเจแปนฟาวนด์เดชั่น ซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยรัฐบาลญี่ปุ่นในปี พ.ศ. 2515 มีจุดประสงค์เพื่อดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทยอย่างเต็มรูปแบบ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับองค์กรและบุคคลต่างๆ ที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

Japan Letters is distributed free of charge to individuals and organizations interested in Japanese culture and international cultural exchange. Japan letter can be also read on site at www.jfbkk.or.th

ญี่ปุ่นสาร เป็นเอกสารที่แจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่าให้แก่บุคคลหรือองค์กรที่มีความสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ท่านสามารถเปิดดูญี่ปุ่นสารได้ที่เว็บไซต์ www.jfbkk.or.th

Any suggestion and comments are welcome to: ท่านสามารถส่งคำแนะนำและความคิดเห็นของท่านมาได้ที่:
The Editor of Japan Letter
The Japan Foundation, Bangkok (The Japan Foundation)
Serm Mit Tower 10F
159 Sukhumvit Soi 21 (Asoke), Bangkok 10110
Tel: 0-2260-8560-4
Fax: 0-2260-8565
E-mail: info@jfbkk.or.th

JAPAN FOUNDATION

Copyright 2002

The Japan Foundation, Bangkok

All right reserved. No reproduction or republication without written permission

เจแปนฟาวนด์เดชั่น กรุงเทพฯ

เจ้าของลิขสิทธิ์ 2545

ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

